

عنوان مقاله : عملکرد MPLS Frame-mode

گروه مطالعاتی : IP

گروه کاری : MPLS

ارائه دهنده: علیرضا سالم-مائده بهشتی

تاریخ ارائه: ۱۹ / ۱۰ / ۸۳

سرپرست گروه کاری: احمد آقامیرزائی

اصلاح کننده: علیرضا سالم-مائده بهشتی

تاریخ اصلاح: ۲۵ / ۱۱ / ۸۳

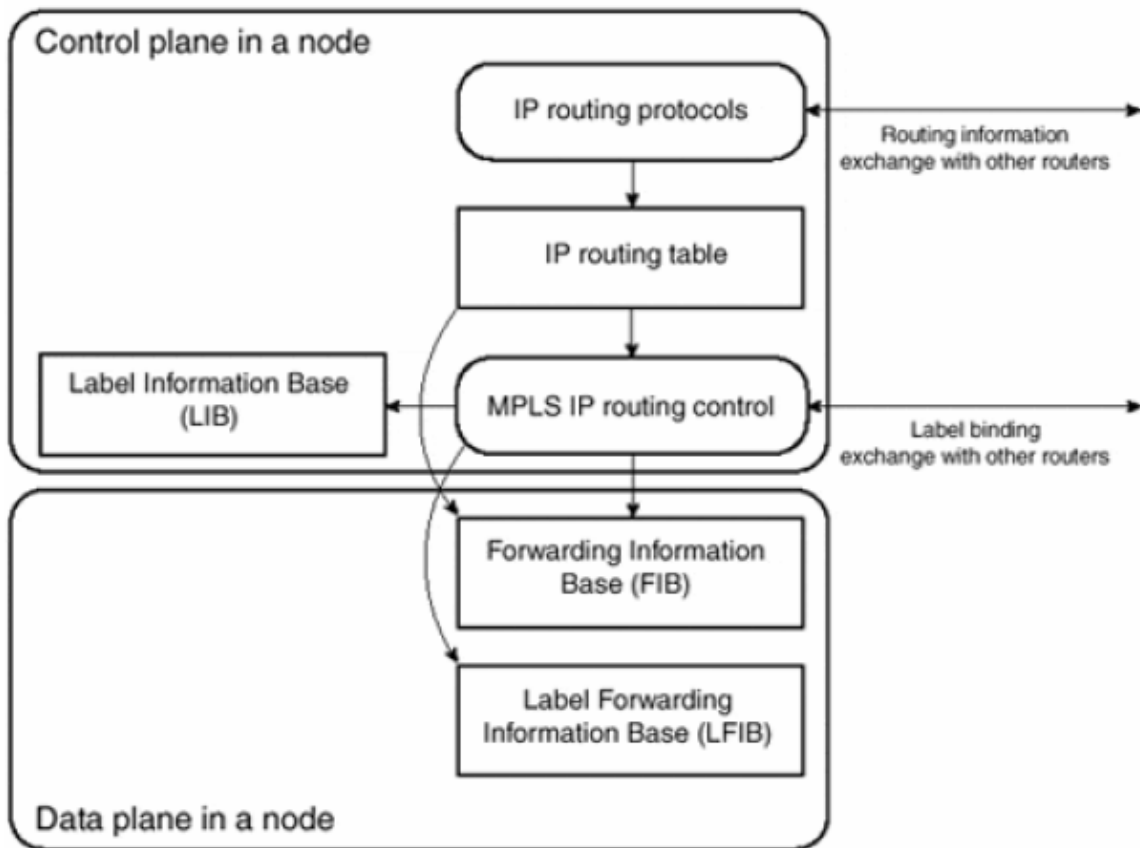
مرجع: فصل دوم کتاب MPLS and VPN Architecture

فصل ۲: عملکرد Frame-mode MPLS

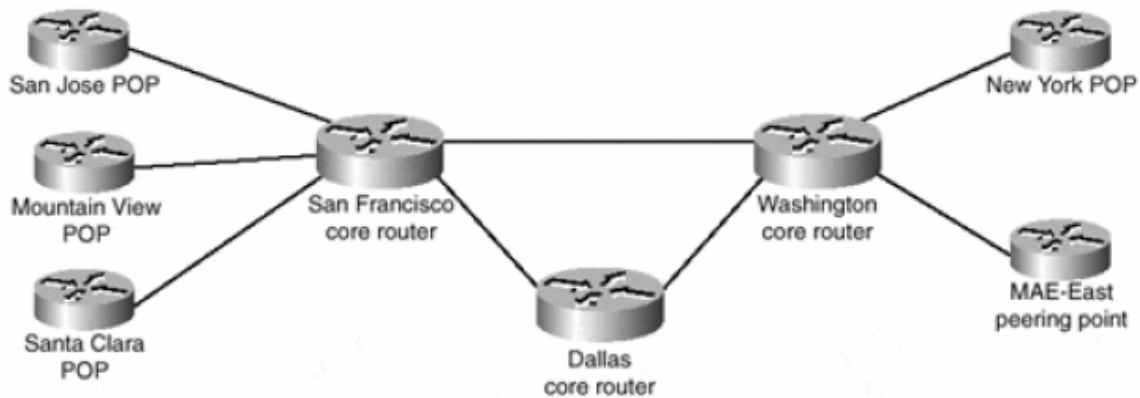
درفصل يك خلاصه اي از معماري كلي MPLS ارائه گرديد. در اين فصل تمرکز بیشتر برروي کاربرد ویژه اي از آن با عنوان:
" نحوه برخورد MPLS بابتسته هاي IP آدرس واحد دار و در محيط كاملا روتري (لايه ۳)"

علت نامگذاري Frame-mode در اين گونه کاربردها، وجود Label و برخورد سوئیچ با بسته Label دار جهت تعيين مسيرمانند برخورد با يك Frame لايه ۲ مي باشد.

تمرکز اين فصل ابتدا برروي طرح داده اي MPLS، با اين فرض كه LABELها به هر طريقي توسط روترها قابل تايد بوده سپس نحوه توزيع Label ها ميان روترها بحث شده و در آخر تقابل ميان پروتكل هاي مربوط به نحوه توزيع Label ها، IGP و BGP در يك شبكه فراهم كننده سرويس بررسي مي گردد. در خلال فصل مابه معماري عمومي MPLS در يك LSR (نمايش داده شده در شكل ۱-۲) رجوع كرده و از يك شبكه نمونه بنام SuperNet (نمايش داده شده در شكل ۲-۲) جهت انجام هر نوع Configuration ويا اشكال زدائي استفاده مي نمايم.

شکل ۱-۲- معماری Edge-LSR

شکل ۲-۲- همبندی شبکه SuperNet

شبکه SuperNet از لینک های سریال Unnumbered شده به پورت های Loopback با آدرس های ذکر شده در جدول زیر بهره می جوید:

Router	Loopback Interface
San Jose	172.16.1.1/32
Mountain View	172.16.1.2/32
Santa Clara	172.16.1.3/32
San Francisco	172.16.1.4/32
Dallas	172.16.2.1/32
Washington	172.16.3.1/32
New York	172.16.3.2/32
MAE-East	172.16.4.1/32

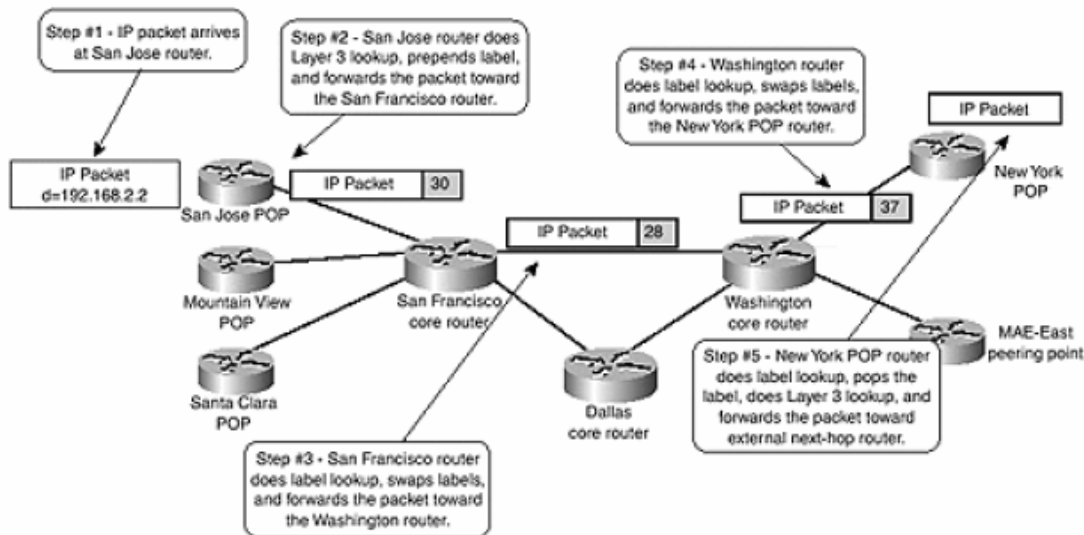
جدول ۱-۲- لیست آدرس های Loopback شبکه SuperNet

عملکرد طرح داده ای Frame-mode MPLS

فصل یک، بطور خلاصه، نحوه توزیع بسته های IP را از میان شبکه MPLS شرح داد. در این عملیات، سه مرحله اصلی وجود دارد:

- Ingress-LSR، بسته IP را دریافت نموده و در یک FEC (Forwarding Equivalence Class یا جدولی که در آن آدرس های IP بر مبنای شباهت مقادیرشان طبقه بندی می شوند.) قرار می دهد. سپس بسته را با یک Label، متناسب با FEC برچسب می زند. با استفاده از FEC مرتبط با آدرس IP مقصد و آدرس زیر شبکه (subnet) آن، و با استفاده از Routing Protocol Look up لایه ۳، عملیات Forwarding را انجام می دهد.
- Core-LSR، این بسته را دریافت نموده با استفاده از جدول label forwarding و FEC متناسب با زیر شبکه مقصد، نسبت با جایگزینی Label خروجی با Label ورودی اقدام می نماید.
- Egress-LSR متناسب با FEC، بسته Label دار را دریافت نموده، Label را حذف نموده و با استفاده از Look up متداول لایه ۳، نسبت به ارسال بسته به پورت خروجی اقدام می نماید.

شکل ۲-۳، اجزای مراحل اشاره شده شده را در شبکه SuperNet، در خصوص عبور بسته از San Jose POP به سمت مشترک متصل شده به New York POP نشان می دهد.

شکل ۲-۳- مبادله بسته از San Jose POP تا مشترک New York POP

روتر San Jose POP، یک بسته IP با آدرس 192.168.2.2 را دریافت نموده و یک Look up لایه ۳ متداول از طریق جدول Forwarding (یا Forwarding Information Base (FIB)) انجام می دهد.

توجه:

به جهت اینکه Cisco express Forwarding (CEF) تنها مکانیسم سوئیچینگ لایه ۳ بوده که قادر به استفاده از FIB می باشد، لذا CEF می بایست در کلیه روترهایی که قصد اجرای MPLS را دارند و در کلیه اینترفیس های ingress که بسته های بدون Label را دریافت نموده و آن را در جهت مربوط توزیع می نمایند فعال گردد.

روترهاي Core ، CEF Switching را اجرا نمي نمايند. (آنها فقط کارمبادله بسته هاي Label زده شده را دارند) اما در آنها مي بايست CEF Switching ، جهت تخصيص Label ها ، فعال گردد .

اطلاعات موجود در FIB (نمايش داده شده در مثال ۱-۲) نشان مي دهد که روتر San Jose مي بايست بسته IP را که دريافت نموده است بصورت بسته Label زده شده به روتر بعدي ارسال نمايد. بنابر اين Label#30 را به سرباراضافه نموده و آن را به روتر San Francisco ارسال مي نمايد. در اين مرحله يك سوال پيش مي آيد که کجا است Label زده شده و روتر San Francisco از کجا مي فهمد که بسته وارد شده، بسته Label زده شده مي باشد و نه يك بسته كاملا IP ؟

SanJose#show ip cef 192.168.2.0

192.168.2.0/24, version 11, cached adjacency to Serial1/0/1

0 packets, 0 bytes

tag information set

local tag: 29

fast tag rewrite with Se1/0/1, point2point, tags imposed: {30}

via 172.16.1.4, Serial1/0/1, 0 dependencies

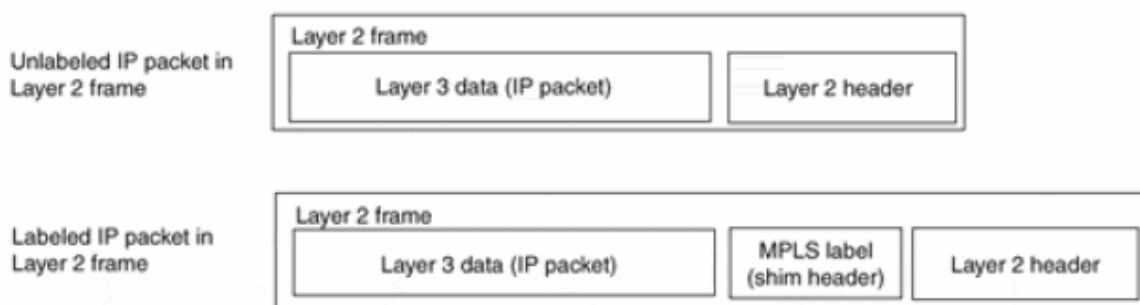
next hop 172.16.1.4, Serial1/0/1

valid cached adjacency

tag rewrite with Se1/0/1, point2point, tags imposed: {30}

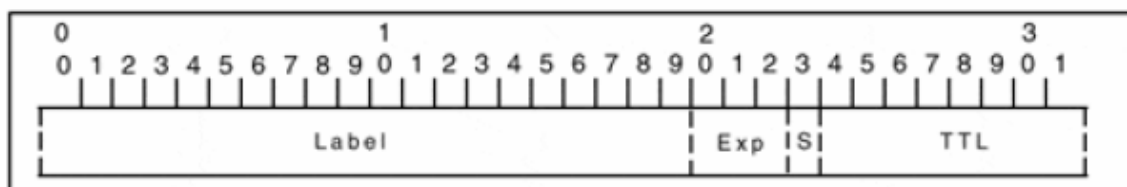
سربار بسته Label دار MPLS

به دلایل مختلف، ودر معماری Frame-mode MPLS يك عمل سوئیچینگ، MPLS Label مي بایست در جلوي بسته اي که باید Label بخورد، زده شود. بنابراین Label در میان سربار لایه ۲ و ۳، مطابق شکل ۲-۴ زده مي شود.

شکل ۲-۴- موقعیت MPLS Label در فریم لایه ۲

به سبب روشی که يك Label MPLS میان سربار لایه ۲ و بسته IP زده مي شود، به آن Shim Header گفته مي شود. سربار Label MPLS (مطابق شکل ۲-۵) شامل ۳۲ بیت بوده که از آن ۲۰ بیت شامل Label، ۲ بیت، Class of Service، يك بیت Bottom-of-Stack، و ۸ بیت TTL مي باشد.

شکل ۲-۵- سربار Label MPLS

توجه:

لطفا فصل "۵، بحث پیشرفته MPLS" برای بحث درخصوص شناسایی و جلوگیری از Loop در محیط MPLS، (هر دو Frame-mode و Cell-mode) ملاحظه فرمائید.

بیت S در MPLS Label مشخص می نماید که آیا این Label تنها Label بوده یا Label های دیگری به بسته زده شده است. بسته های IP با مقصد واحد، نیازی به فعال کردن بیت مذکور ندارند ولی سایر کاربردهای مبتنی بر MPLS نظیر VPN ها و Traffic engineering نیازه ست کردن این بیت دارند. به دلیل زده شدن label میان سربراهای لایه ۲ و ۳، روتر دریافت کننده بسته می بایست بفهمد که بسته دریافتی بسته بطور کامل IP بوده و یا بسته Label دار می باشد. برای ایجاد این امکان، پروتکل هایی جدید بصورت زیر بر روی لایه ۲ تعریف می شوند:

- در محیط های LAN، بسته های Label داری که بسته های Unicast و Multicast را حمل می نمایند از ether type با مقدار 8847,8848 hex استفاده می نماید. این مقدار می تواند بر روی اینترفیس های اترنت (fast or giga Ethernet) و با بصورت بخشی از سر بار SNAP در سایر اینترفیس های غیر اترنتی (Token ring or FDDI) بکار برده شوند.
- در لینک های Point to Point که از PPP Encapsulation استفاده می نمایند، یک پروتکل کنترلی شبکه (NCP) جدید بنام MPLS Control Protocol (MPLSCP) معرفی گردید.
- در بسته های MPLS که با DLCI Frame Relay از میان یک زوج روتر مارک شده با (NLPID) Network Layer Protocol ID frame Relay SNAP

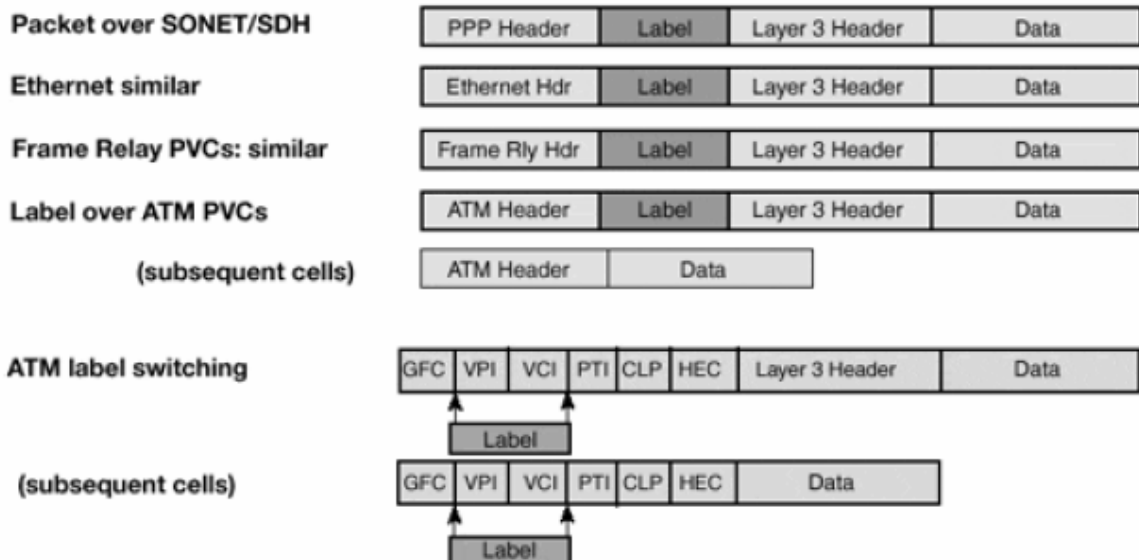
منتقل مي شوند، از SNAP Header با Ethertype به مقدار 8847 hex تبعیت مي کنند.

- بسته هاي MPLS از میان زوج روترها ، برروي VC هاي ATM FORUM ، که Encapsulat مي شوندبا يك SNAP header که Ethertype ، بامقدارمعادل محیطهاي LAN دارند منتقل مي شوند.

توجه

براي جزئیات بیشتر، درخصوص انتقال MPLS از میان شبکه WAN غير MPL ، به فصل ۴ ، "Running Frame-mode MPLS Across Switched WAN Media." مراجعه شود.

شکل ۲-۶ خلاصه اي ازتکنیک هاي MPLS encapsulation را نمایش مي دهد.

روتر San Jose در مثال نشان داده شده در شکل ۲-۳ ، MPLS Label را در جلوی بسته IP دریافتی وارد نموده سپس بسته Label زده شده در فریم PPP مجهز به فیلد پروتکل hex 8281 ، Encapsulate نموده و آنرا به سمت روتر San Francisco ارسال می نماید.

Label Switching در وضعیت MPLS Frame-mode

روتر San Francisco بعد از دریافت فریم PPP ، با توجه به فیلد پروتکل ، سریعاً متوجه می شود که بسته دریافتی ، یک بسته Label دار بر مبنای پروتکل PPP بوده و سپس یک Look up به جدول LFIB (Label Forwarding Information Base) انجام می دهد.

توجه

بر مبنای LFIB و Label ۳۰ ورودی ، (نشان داده شده در مثال ۲-۲) روتر San Francisco نسبت به جایگزینی Label ۲۸ اقدام نموده و سپس بسته را به سمت روتر Washington ارسال می نماید.

SanFrancisco#show tag forwarding-table tags 30 detail

```
Local Outgoing Prefix Bytes tag Outgoing Next Hop
tag tag or VC or Tunnel Id switched interface
30 28 192.168.2.0/24 0 Se0/0/1 172.16.3.1
MAC/Encaps=14/18, MTU=1504, Tag Stack{28}
00107BB59E2000107BEC6B008847 0001C000
Per-packet load-sharing
```

مثال ۲-۲

بسته Label دار بصورت مشابه ، درکل شبکه SuperNet توزیع شده تا به POP New York ، جایی که LFIB در آن روتر می گوید که می بایست Label حذف شده و بسته بدون Label به سمت خروجی هدایت شود.

NewYork#**show tag forwarding-table tags 37 detail**

Local Outgoing Prefix Bytes tag Outgoing Next Hop

tag tag or VC or Tunnel Id switched interface

37 untagged 192.168.2.0/24 0 Se2/1/3 192.168.2.1

MAC/Encaps=0/0, MTU=1504, Tag Stack{}

Per-packet load-sharing

یک روتر Cisco با IOS خود در حالت Frame-mode قادر به اجرای عملیات های مختلف بر روی بسته Label دار می باشد:

- Label برداری (Pop tag) - label اول (Outer) را از یک بسته Label دار جدا نموده و بسته Label دار باقی مانده را ، در صورتی که بیت S آن صفر باشد، و یا اگر بسته IP باشد آن را به پورت خروجی هدایت می نماید.
- تعویض Label (Swap tag) - Label بسته وارد شده را با Label جدید تعویض می نماید. (فیلد tag stack در LFIB به مقدار یک Label می باشد)
- جایگذاری Label (Push Label) - Label ورودی را با مجموعه ای از Label ها تعویض می نماید. (فیلد tag stack در LFIB به مقدار چند Label می باشد)

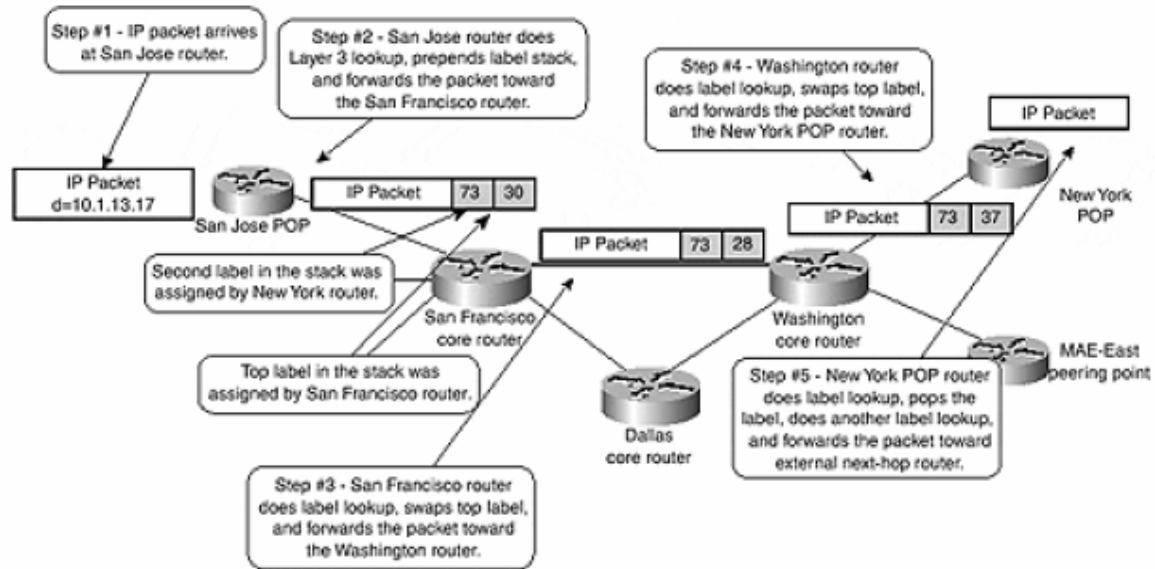
- انباشته سازي (Aggregate)- Label از جلوي بسته برداشته شده وبعد از آن Look up لايه ۳ انجام مي شود. Label برداشته شده، label انتهايي مي باشد. به بيان ديگر، اين عمليات دورريزي Datagram مي باشد.

- برچسب برداري (Untag)- Label از جلوي بسته برداشته شده و با توجه به آدرس IP، به روتر بعدي ارسال مي گردد. Label برداشته شده، label انتهايي مي باشد. به بيان ديگر، اين عمليات دورريزي Datagram مي باشد.

MPLS Label switching with Label stack

عمليات Label Switching به روشي مشابه انجام مي شود صرف نظر از اينکه بسته Label دار داراي يك يا چند Label مي باشد. در هر دو مورد، LSR فقط با Label خارجي سروکار داشته و بقيه Label ها را بي اثرمي نمايد. اين خاصيت باعث ارائه کاربردهاي مختلفي از MPLS، (درجائي که روترهاي Edge با استفاده از قوانين، بسته هاي IP را کلاسه بندي نموده و ارسال مي نمايند و نيازي نيست روترهاي هسته شبکه اين قوانين را بدانند) مي شود.

براي مثال فرض کنيد که روترهاي San Jose و New York از MPLS VPN پشتيباني مي نمايند به شبکه 10.1.0.0/16 که از طريق New York قابل دسترسي مي باشد Label، ۷۳ را لحاظ مي نمايند. روترهاي Core در شبکه Super Net (San Francisco, Washington) ، از اين مقدار باخبر نيستند. براي ارسال يك بسته به يك ميزبان در شبکه 10.1.0.0/16، روتر San Jose يك بسته Label دار مي سازد. Label داخلي، Label است که روترهاي San Jose و New York آنرا تاييد مي نمايند و Label خارجي، Label است که بر مبناي IP address روتر New York توسط San Francisco زده مي شود. هنگامی که بسته در شبکه توزيع مي شود، عمليات سوئیچینگ بر مبناي خارجي دقيقا مانند سوئیچینگ يك بسته IP (مانند شکل ۲-۷) در هسته شبکه تارسيدين بسته به مقصد انجام مي گيرد.

شکل ۲-۷- سونیچینگ بسته Label دار

زدن Label و توزیع آن در حالت Frame-mode MPLS

در بخش قبلی، مکانیزم های مورد نیاز جهت جلوراندن بسته های برچسب داربا استفاده از اینترفیس های مبتنی فریم (LAN, Point to Point, or WAN) (virtual circuits) در میان LSR ها مشخص گردید. این بخش بر نحوه زدن و توزیع برچسب ها ، بر اساس FEC ، در حالت سروکار داشتن با اینترفیسهای مبتنی فریم متمرکزی نماید.

نرم افزار Cisco IOS دونوع پروتکل برچسب زنی را که می تواند جهت همطرازی آدرس های زیر شبکه IP با برچسب های MPLS مورد استفاده قرار گیرد را اجرامی نماید:

- پروتکل توزیع نشانه- (Tag Distribution Protocol-TDP) پروتکل اختصاصی Cisco که در IOS های نسخه 11.1CT و در نسخه 12.0 و زیر مجموعه های آن قابل دسترس می باشد.
 - پروتکل توزیع برچسب- (Label Distribution Protocol) استاندارد IETF برای زدن برچسب که در نسخه IOS شماره 12.12T قابل دسترسی می باشد.
- LDP و TDP از نظر عملکرد کاملا شبیه یکدیگر بوده به گونه ای که می توان در یک روتر LSR و بر روی اینترفیسهای مختلف اجرا کردند. بدلیل عملکرد مشابه این دو پروتکل، در این بخش تنها دستورات مشاهداتی و خطایابی TDP ارائه خواهد گردید.
- برای شروع برچسب زنی MPLS برای آدرسهای IP با مقصد واحد، از دستورات اشاره شده در جدول ۲-۲ استفاده نمائید.

Task	IOS Command
Start MPLS packet labeling and run TDP on the specified interface.	tag-switching ip
Start MPLS packet labeling on the specified interface. TDP is used as the default label distribution protocol. Note: This command is equivalent to the tag-switching ip command.	mpls ip
Select the label distribution protocol on the specified interface.	mpls label-distribution [ldp tdp both]

جدول ۲-۲

برقراری LDP/TDP Session

زمانی که شما مکانیزم MPLS را در اولین اینترفیس یک روتر آغاز می‌نمائید، پردازش LDP/TDP شروع شده و ساختار (LIB Label Information Base) ایجاد می‌گردد. روتر همچنین سعی در ایجاد سایر LSRها، با MPLS و از طریق بسته "سلام" TDP میکند. بسته های "سلام" TDP توسط پروتکل UDP و بصورت Broadcast یا Multicast ارسال می‌گردند با ساخت خودکار LSP با سیستم مجاور. دستور `debug tag tdp` با شروع پردازش TDP را و مثال ۲-۴، شروع پردازش TDP را و مثال ۲-۵، برقراری موفق یک TDP Adjacency را نشان می‌دهد.

توجه

دستور `debug MPLS` ، در مورد LDP جایگزین دستور `debug tag` می‌گردد.

```
SanFrancisco#debug tag tdp transport
```

```
TDP transport events debugging is on
```

```
SanFrancisco#conf t
```

```
Enter configuration commands, one per line. End with CNTL/Z.
```

```
SanFrancisco(config)#interface serial 1/0/1
```


29

SanFrancisco(config-subif)#tag-switching ip

1d20h: enabling tdp on Serial1/0/1

1d20h: tdp: 1<tdp_start: tdp_process_ptr = 0x80B7826C

1d20h: tdp: tdp_set_intf_id: intf 0x80E49B74, Serial1/0/1, not tc-
atm, intf_id 0

1d20h: enabling tdp on Serial1/0/1

1d20h: tdp: Got TDP Id

1d20h: tdp: Got TDP TCP Listen socket

1d20h: tdp: tdp_hello_process tdp initd

1d20h: tdp: tdp_hello_process start hello for Serial1/0/1

1d20h: tdp: Got TDP UDP socket

مثال ۲-۴

1d20h: tdp: Send hello; Serial1/0/1, src/dst

172.16.1.4/255.255.255.255, inst_id 0

1d20h: tdp: Rcvd hello; Serial1/0/1, from 172.16.1.1 (172.16.1.1:0),
intf_id 0, opt

0x4

1d20h: tdp: Hello from 172.16.1.1 (172.16.1.1:0) to
255.255.255.255, opt 0x4

مثال ۲-۵

همچنین ممکن است یک adjacent LSR تا برقرار کند یک TDP یا LDP با LSR که تحت توجه خود می باشد ولی اینترفیس متصل به ایندو ممکن است

بخاطر امنیت یا دلایل مد نظر کنترل کننده شبکه، برنامه ریزی نگردیده باشد. در این حالت نظیرمثال ۶-۲، خروجی دستور debug، بسته عدم تایید شده را از سمت اینترفیسی که برنامه ریزی نشده است را نشان دهد.

```
1d20h: tdp: Ignore Hello from 172.16.3.1, Serial0/0/1; no intf
```

مثال ۶-۲

بعد از اینکه TDP، یک مجاور TDP را پیدا نمود، یک TDP با آن برقراری شود. TDP، شماره پورت TCP تعریف شده ۷۱۱ و LDP شماره پورت TCP ۶۴۹ را برقراری برند. TCP، پروتکل انتقال مطمئن نظیر BGP می باشد. با استفاده از TCP، پروتکل های لایه زیرین نظیر IP می توانند جریان اطلاعاتی خیلی خوبی با مجاور خود، بدوراز تراکم بیش از اندازه بر روی اینترفیس خود داشته باشند.

مثال ۷-۲، برقراری یک TDP را نمایش می دهد.

```
1d20h: tdp: New adj 0x80EA92D4 from 172.16.1.1 (172.16.1.1:0), Serial1/0/1
1d20h: tdp: Opening conn; adj 0x80EA92D4, 172.16.1.4 <-> 172.16.1.1
1d20h: tdp: Conn is up; adj 0x80EA92D4, 172.16.1.4:11000 <-> 172.16.1.1:711
1d20h: tdp: Sent open PIE to 172.16.1.1 (pp 0x0)
1d20h: tdp: Rcvd open PIE from 172.16.1.1 (pp 0x0)
```

مثال ۷-۲

بعد از برقراری TDP، بسته های Keepalive، بطور ثابت مانیتور می گردند. مثال ۸-۲، این بسته ها را نمایش می دهد.

```
1d20h: tdp: Sent keep_alive PIE to 172.16.1.1:0 (pp 0x0)
1d20h: tdp: Rcvd keep_alive PIE from 172.16.1.1:0 (pp 0x0)
```

مجاوران TDP وحالات برقراری TDP ها می تواند توسط دستور `show tag tdp neighbor` ، مانند مثال ۹-۲ مانیتورگردند. خروجی گرفته شده، زمانی را نشان می دهد که روتر `san jose` تنها مجاور روتر `San Francisco` بوده است.

```
SanFrancisco#show tag-switching tdp neighbor Peer TDP Ident: 172.16.1.1:0;  
Local TDP Ident 172.16.1.4:0 TCP connection: 172.16.1.1.711 -  
172.16.1.4.11000 State: Oper; PIEs sent/rcvd: 4/4; ; Downstream Up time:  
00:01:05 TDP discovery sources: Serial1/0.1 Addresses bound to peer TDP  
Ident: 172.16.1.1
```

مثال ۹-۲

دستور فوق، مشخصات TDP و روترهای محلی و دور، آدرسهای IP و شماره پورتهای TCP که TDP برقرار نموده است وضعیت فعال بودن ارتباط و اینترفیسی را که TDP برای ارتباط با مجاور خود بکاربرده است را بخوبی نشان می دهد.

توجه

مشخصه TDP به همان روش در OSPF و BGP (مگر توسط دستور `tag tdp router-id` کنترل شود) و استفاده از بالاترین آدرس IP اینترفیسهای Loopback تعیین می شود. اگر اینترفیس Loopback در روتر تعریف نگردیده بود، آدرس IP هر اینترفیسی که درگیر ارتباط TDP از مورد استفاده قرار می گیرد.

توجه

آدرس IP بکاررفته می بایست توسط LSRها قابل دسترس باشد. در غیر این صورت ارتباط LDP/TDP برقرار نمی گردد.

زدن برچسب و توزیع آن

با ایجاد LIB، یک برچسب به یک FEC مورد نظر روتر مرتبط می‌گردد. برای مواردی که آدرس IP مقصد واحد می‌باشد، FEC معادل مقدار IGP Prefix در جدول Routing می‌باشد. بنابراین یک برچسب به هر Prefix در جدول IP Routing مرتبط شده و میان دو تائی که در LIB ذخیره شده است، مرتبط می‌گردد.

برچسب‌ها به مسیرهای BGP در جدول IP Routing زده نمی‌شوند. مسیرهای BGP برچسب‌هایی نظیر برچسب داخلی را بررسی‌کننده به نقطه بعدی بکار می‌برند. برای اطلاعات بیشتر در خصوص مجتمع سازی BGP/MPLS، بخش "مجتمع سازی MPLS با پروتکل BGP" را در همین فصل ببینید. LIB همیشه به جدول IP Routing همزمان می‌باشد. همچنانکه یک مسیر غیر BGP در جدول روتینگ نمایان گردد، یک برچسب جدید برای بکاربردن در مسیر جدید در LIB ایجاد می‌گردد. خروجی‌های دستور `Debug tag tdp bindings` برچسب‌های زده شده به زیرشبکه را نشان می‌دهد. مثال ۲-۱۰ یک خروجی ساده را نشان می‌دهد.

```
SanFrancisco#debug tag-switching tdp bindings
```

```
TDP Tag Information Base (TIB) changes debugging is on
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.4/32): created; find route tags  
request
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.4/32): lcl tag 1 (#2) assigned
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.1/32): created; find route tags  
request
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.1/32): lcl tag 26 (#4) assigned
```

1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.3/32): created; find route tags request
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.3/32): lcl tag 27 (#6) assigned
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.2/32): created; find route tags request
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.2/32): lcl tag 28 (#8) assigned
1d20h: tagcon: tibent(192.168.1.0/24): created; find route tags request
1d20h: tagcon: tibent(192.168.1.0/24): lcl tag 1 (#10) assigned
1d20h: tagcon: tibent(192.168.2.0/24): created; find route tags request
1d20h: tagcon: tibent(192.168.2.0/24): lcl tag 29 (#12) assigned

مثال ۲-۱۰- خروجی دستور Debug tag tdp bindings

برای اینکه LSR یک برچسب به آدرس IP خلاصه شده در جدول روتینگ بزند، همچنانکه آدرس در جدول روتینگ ظاهرگردید، برچسب تخصیص داده می شود برای راهنمایی LSR ها جهت ارسال آن تا LSR مقصد، به این روش اصطلاحاً **کنترل مستقل** برچسب زنی با توزیع جریان پائین دست مستقل برچسب می نامند.

- برچسب زدن بدون توجه به جایی که بسته مرتبط با یک آدرس خلاصه شده به روتر وارد میشود زده می شود. بنابراین زدن برچسب در روتر کنترل مستقل گفته می شود.
- روش توزیع برچسب در شبکه، Unsolicited میباشد برای اینکه LSR برچسب را زده و آن را به روترهای همسایه بالا دستی خود جهت

Mapping برچسبها، بدون توجه به اینکه سایر LSRها چه برچسبی را نیازدارند اعلام می نماید.

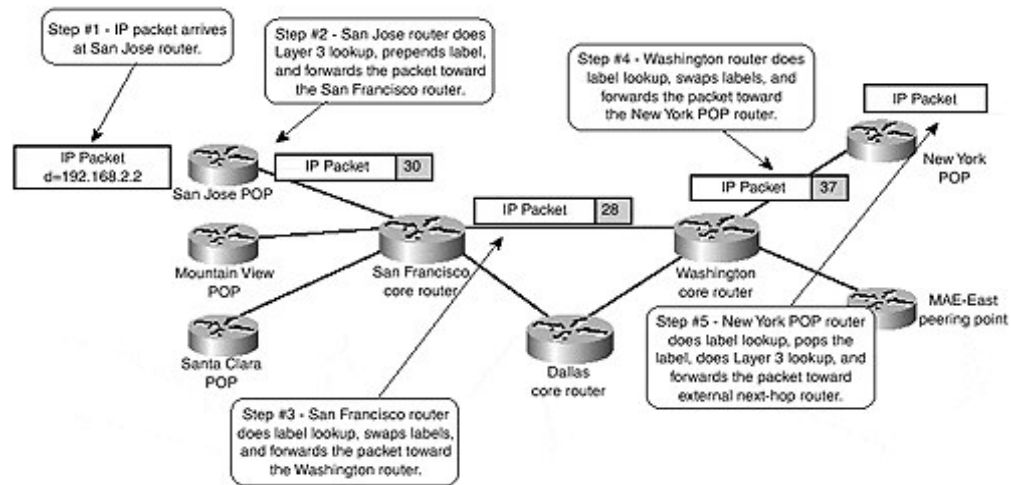
- روش توزیع به سمت پائین است زمانیکه LSR یک برچسب را زده تا بتوانند سایر LSRها (بالادستی) بتوانند برای جابجائی بسته برچسبدار به سمت جلو و اعلام mapping آن استفاده نمایند. معماری اولیه سوئیچینگ برچسب، شامل مشاهدات برای توزیع برچسب بالادستی بوده اما نه سوئیچینگ برچسب عادی و نه معماری MPLS این نوع توزیع را نیازدارد.

: Penultimate Hop Popping

يك LSR – edge خروجي در شبکه MPLS، ممکن است ناچار به انجام دو Look up (بازبینی)، بر روی پکتی که از همسایه MPLS خود دریافت می دارد و به Subnet (زیرشبکه‌ای) خارج از دومین MPLS می فرستد، باشد. روتر خروجي می بایست برچسب موجود در استک هدر برچسبها را بررسی کرده و می بایست بررسی و بازبینی برچسبها را فقط برای اینکه متوجه شود آیا برچسب باید برداشته شود (POP)، انجام می دهد.

يك بازبینی و بررسی اضافی نیز می بایست در لایه ۲، بر روی پکت IP انجام گیرد، قبل از اینکه به سمت مقصد نهائی فرستاده شود. (مطابق شکل 8-2)

Figure 2-8 Double Lookup in New York POP Router

دو بازبینی (Lookup) که در روتر New York POP انجام می شود ممکن است کارایی آن را کم کند. علاوه بر شرایطی که IP Switching و MPLS در Hardware (سخت افزار) مشاهده می شود، این موضوع که دو بررسی (بازبینی) در روتر داشته باشیم سبب افزایش پیچیدگی سخت افزار می شود. برای آدرس دهی (مشخص شدن) هر دو بحث موضوع ، برداشتن نهایی برچسب (PHP) در ساختار MPLS شکل گرفت.

توجه

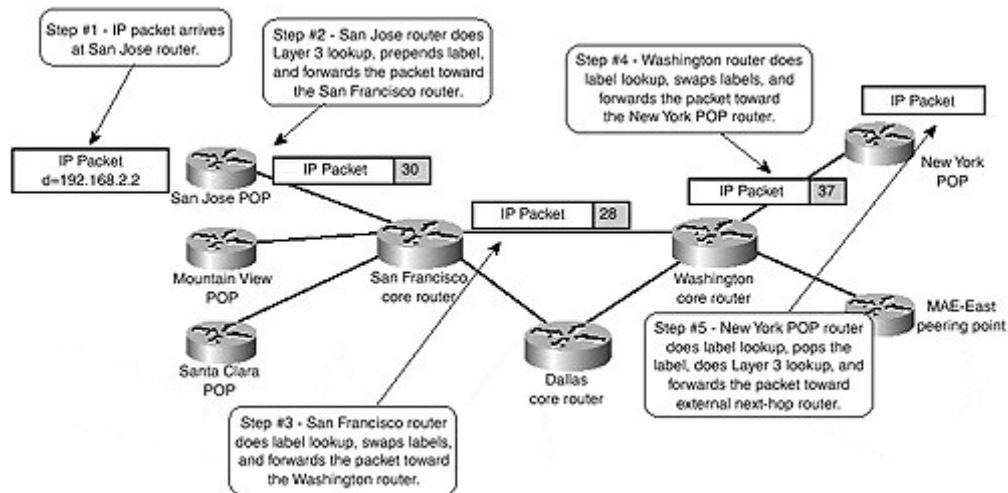
PHP، یا آخرین حذف برچسب فقط برای زیر شبکه ها یا مسیرهای مجتمعی که به صورت مستقیم متصلند بکار می رود. در شرایطی که یک اینترفیس متصل (مستقیماً) موجود است، بررسی و بازبینی لایه ۳ برای بدست آوردن اطلاعات کامل و درست پرش (HOP) بعدی برای پکتی که به مقصدی که به طور مستقیم به روتر متصل است، لازم می باشد.

اگر Prefix به صورت مجتمع مي باشد، مي بايست يك بازيني (بررسي) لايه ۳ هم براي يافتن مسيرهاي خاص و بيشتري وجود داشته باشد تا پکتي که مي خواهد به مقصد بعدي برود از بين چند مسير بتواند مسير درست را انتخاب کند.

در شرايط ديگر، اطلاعات پکت های خروجي لايه ۲ در (Label Forwarding Information Base) LFIB موجود است بنابراین بازيني (بررسي) لايه ۳ لازم نمي باشد و پکت مي تواند براساس برچسب سوئيچ شود.

با حذف نهايي برچسب (PHP) ، ELSR يا روتر سوئيچينگ لبه مي تواند عمليات حذف برچسب را از همسايه بعدي خود تقاضا نمايد. در شبکه SuperNet ، روتر واشنگتن، برچسب را از پکت پاك و حذف مي کند (مطابق شکل ۹-۲، مرحله ۴) و پکت IP ي خالص را به روتر نيويورک مي فرستد.

Figure 2-9 Penultimate Hop Popping in the SuperNet Network

(PHP) یا حذف نهائي برچسب، با TCP یا UDP درخواست مي شود که این کار را با استفاده از يك مقدار مخصوص براي برچسب (۱ در TCP و ۲ در UDP)، انجام مي دهد. که به این مقدار Implicit – Null هم مي گویند. زمانی که LSR خروجي، حذف نهائي برچسب (PHP) را براي يك پيش فرض پکت IP درخواست مي کند، مدخل LIB محلي در LSR خروجي و مدخل LIB راه دور در LSR هاي بعدي مقدار imp-null را نشان مي دهد. (مطابق مثال ۲-۱۹)

Example 2-19 LIB Entries in Edge LSR and Penultimate LSR

NewYork#**show tag tdp binding 192.168.2.0 24**

tib entry: 192.168.2.0/24, rev 10

local binding: tag: imp-null(1)

remote binding: tsr: 172.16.3.1:0, tag: 28

Washington#**show tag tdp binding 192.168.2.0 24**

tib entry: 192.168.2.0/24, rev 10

local binding: tag: 28

remote binding: tsr: 172.16.3.2:0, tag: imp-null(1)

remote binding: tsr: 172.16.1.4:0, tag: 30

remote binding: tsr: 172.16.2.1:0, tag: 37

و مدخل LFIB در LSR يکي مانده به آخر يك عمليات حذف تگ را نشان مي دهد. (مثال ۲۰-
۲ را ببیند)

Example 2-20 LFIB Entry in Washington Router

Washington#**show tag forwarding tags 28**

Local Outgoing Prefix Bytes tag Outgoing Next Hop

tag tag or VC or Tunnel Id switched interface

26 Pop tag 192.168.2.0/24 0 Se0/0/2 point2point

ارتباط و تعامل MPLS با پروتکل مسیریابی خارجی (BGP):

در بخش Label Binding and Distribution ، که قبلاً در این بخش به آن پرداخته ایم، دیدیم که یک برچسب به بیت های پیش فرض هر پکت IP متصل می شود (در جدول مسیریابی) در روتری که به عنوان LSR عمل می کند، تنها تفاوت در مسیرهایی است که از طریق BGP (مسیریابی خارجی) یاد گرفته می شود. به چنین مسیرهایی که به این طریق ، هر روتر به عنوان یک مسیر جدید مشاهده می کند، هیچ برچسبی افزوده نمی شود و LSR لبه داخلی از برچسبی که به مرحله بعدی (پریش یا بعدی HOP) که BGP می باشد، برای برچسب زدن به پکت هایی که به مقاصد BGP بعدی می فرستد، استفاده می کند.

برای فهم این موضوع، فرض کنید که روتر MAE-East در شبکه سوپرنت، مسیری برای شبکه 192.168.3.0 از یک روتر در سیستم Autonomous با شماره 4635 دریافت می کند. این مسیر در شبکه سوپرنت با روتر MAE-East از AS4635 که هاپ بعدی BGP می باشد، منتشر گشته است. زمانی که در جدول BGP ی روتر San jose بازنگری می کنید، همچنین مدخلهای جدول FIB را ملاحظه می کنید، می بینید که برچسب مشابهی (۲۸) برای

برچسب زدن به پکت هائي که به مقاصد BGP مي روند يا مقصد بعدي آنها BGP است مشاهده مي گردد. (مثال ۲-۲۱ را مشاهده نماييد)
تعامل بين BGP, IGP, MPLS به طراح شبکه ديد جديدي براي طراحي مي دهد.

در گذشته مي بايست BGP بر روي هر روتري در هسته (Core) شبکه فراهم کننده سرويس (Service Previeler) اجرا مي شد، تا بتوان به درستي پکت ها را ارسال نمود. اطلاعات روتر MAE-East مي بايستي به تمامي روترهاي هسته شبکه سوپرنِت اعم از (واشنگتن، دنور و سانفرانسیسکو) منتشر می شد. اگر در انجام اين کار اشتباهي رخ مي داد، روترهاي هسته نمي توانستند پکت هاي خود را به سمت مقصد BGP هدايت کنند. (مثال ۲-۱۰ بيانگر موضوع است).

Example 2-10 Sample Label-to-prefix Bindings

```
SanFrancisco#debug tag-switching tdp bindings
```

```
TDP Tag Information Base (TIB) changes debugging is on
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.4/32): created; find route tags  
request
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.4/32): lcl tag 1 (#2) assigned
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.1/32): created; find route tags  
request
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.1/32): lcl tag 26 (#4) assigned
```

```
1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.3/32): created; find route tags  
request
```

1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.3/32): lcl tag 27 (#6) assigned

1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.2/32): created; find route tags request

1d20h: tagcon: tibent(172.16.1.2/32): lcl tag 28 (#8) assigned

1d20h: tagcon: tibent(192.168.1.0/24): created; find route tags request

1d20h: tagcon: tibent(192.168.1.0/24): lcl tag 1 (#10) assigned

1d20h: tagcon: tibent(192.168.2.0/24): created; find route tags request

1d20h: tagcon: tibent(192.168.2.0/24): lcl tag 29 (#12) assigned

به هر حال اگر، شبکه سوپرننت MPLS را اجرا می کند، روترسن جوز پکت را به طرف مقصد BGP به عنوان يك پکت برچسب خورده با برچسب مشترك با روتر BGP بعدی انتقال می دهد. بدلیل اینکه روتر بعدی BGP باید از IGP که شبکه اجرا می کند مطلع باشد، همه روترهای میانی باید Label Mapping برای برچسب های ورودی به برچسب های خروجی داشته باشند.

